

நீணவு மஸர்

த.நு.வெங்கிளி முத்து மாணிச்சுராசா
அவர்களின் சவப்பேறுயீட்டியமை குந்தீத் 31^{ம்} நாள்
நீணவு மஸர்

25.02.2017

சமர்ப்பணம்

எழுமியல்லாம் பெற்று வளர்த்து
உதனையும் உப்ரையும் கல்விகையும்
ஊட்டிய தந்தையே
பாசமாய் எழு உள்ளந்தல் இருத்த
பண்பட்ட மக்களாய் ஒடுக்கி வைத்தீர்
சோதனைகள் வாழ்வில் வந்தபோதும்
துவண்டிடாமல் நந்தேவை செய்தீர்
நல்ல வாழ்க்கைத் துவனைகளை தேட்டத்தந்து
நல்வாழ்வு அமைய வழிசொத்தீர்
வித்தகாரம் வாழ்விலொளி
வீச வைத்த உத்தமரே ஒத்தமராந்தி பேற
எம் தந்தையென் பாதக்கமலங்களில்
இம்மலர்களை கானிக்கைபாக்குக்குன்றோம்

இவ்வண்ணம்
குடும்பத்தினர்

திவமயம்

விநாயகர் துதி

திருவாக்கும் செய்கரும் கைகட்டும் செஞ்சொல்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனை முகத்தானைக்
காதலாற் கூப்புவர் தம்கை

பஞ்சபுராணம்

தேவாரம்

தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர் தூவென் மதிகுடிக்
காடுடைய சுடலைப் பொடி பூசியென் உள்ளங்கவர் கள்வன்
ஏடுடைய மஸ்ரான் முனை நாட்பணிந் தேத்தவருள் செய்த
பீடுடைய பிரமா புரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

திருவாசகம்

பாரோடு விண்ணாய் பரந்தஸம் பரனே
பற்று நான் மற்றிலேன் கண்டாய்
சீரோடு பொவிவாய்ச் சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
யாரோடு நோகேன் ஆர்க்கெடுத்துரைப்பேன்
ஆண்டந் அருளில்லையானால்
வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வநுக வென்றஞுள் புரியாயே!

திருவிசைப்பா

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியைக்
கரையிலாக் கருணைமா கடலை
மற்றவர் அழியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்றவஞ் சிவனைத்
திருவீழி மிழலைவீற் திருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண் டுள்ளம்
குளிரளன் கண்குளிரந் தனவே

திருப்பல்லாண்டு

சீருந் திருவும் போலியச் சிவலோக
நாயகன் சேவாதிக்கீழ்
ஆரும் பெறாத அறிவு பெற்றேன்
பெற்றதார் பெறு வார்ர்ணுலகில்
ஊரும் உலகுங் கழற உழறி
உமைமண வாளனுக்காட்
பாரும் விசம்பும் அறியும் பரிசுநாம்
பல்லாண்டு கூறுதுமே

திருப்புராணம்

இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப்பின் வேண்டுகின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும் நான் மகிழ்ந்து பாடி
அறவாந் ஆடும் போதுன் அடியின் கீழ் இருக்க என்றார்.

திருப்புகழ்
பக்தியால் யானுவைப் பலகாலும்
பற்றியே மாதிருப் புகற் பாட
முத்தனா மாறைனப் பெருவாழ்வின்
முத்தியே சேர்வதற் கருள்வாயே
உத்தமா தானசற் குண நேயா
ஒப்பிலா மாமணிக் கிரிவாசா
வித்தகா ஞானசத் திநிபாதா
வெற்றிவே லாயதப் பெருமாளே

கந்தர் சஷ்டி கவசம்
காப்பு

நேரிசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்லினைபோம் துன்பம்போம்! நெஞ்சிற்
பதிப்போர்க்குச் செல்லும் பலித்துக் - கதித்தோங்கும்
நில்தடையும் கைகளும், நிமலனருள் கந்தர்
சஷ்டி கவசந் தனை.

குறள் வெண்பா
அமரரிடர் தீர் அமரம் புரிந்த
குமரனடி நெஞ்சே குறி

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

சஷ்டியை நோக்க சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவும் செங்கத்திர் வேலோன்
பாதம் இரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிளி ஆடு
மையநடஞ்செயும் மயில்வா கனனார்
கையில்வே லால் எனைக் காக்கவென றுவந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா எண்டிசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக!
வாசகன் மருகா வருக வருக!
நேசக் குறுமகள் நினைவோன் வருக!
ஆறு முகம்படைத்த ஜூயா வருக!
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக!
சிரிகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக!
சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
ரவண பவச ரரரர ரரர
ரிவண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
விணபவ சரவண வீரா நமோ நம
நிபவ சரவண நிற்றிய நிழென
வசர வணப வருக வருக
அகூர் குடிகெடுத்த ஜூயா வருக
என்னை ஆனும் இளையோன் கையில்
பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்
பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக!

ஜயம் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும் உயிரைக் கிலியும்
 கிலியும் செளவும் கிளிரோளி ஜயம்
 நிலைபெற் றென்முன் நித்தமு மொளிரும்
 சண்முகன் நீடும் தனியொளி ஒவ்வும்
 குண்டலீ யாம்சிவ குகன்தினம் வருக!
 ஆயு முகமும் அணிமுடி ஆறும்
 நீதிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பங்கிரு கண்ணும் பவளச்செவ் வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 சராயு செவயில் இலகுகுண் டலமும்
 ஆழிரு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
 பல்பூ ஏணமும் பதக்கமும் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்
 முப்புரி நாலூம் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழ குடைய திருவயிறு உந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுட்ரோளிப் பட்டும்
 நவரத்தினம் பதித்த நற்சீ ராவும்
 இருதொடை யழகும் இணைமுழந் தாஞும்
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செக்கண செக்கண செக்கண செக்கண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 டேடே டேடே டேடே டே
 டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டிங்குகு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேன் முந்து
 என்றுளை ஆளும் ஏரகச் செல்வ!
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலா விஞோதனென்று
 உந்திரு வடியை உந்தின் றென்னும்
 எந்தலை வைத்துள் இணையாடி காக்க!
 என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க!
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க!
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க!
 பொடிபுணை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க!

கதிர்வேல் இரண்டும் கண்ணிணைக் காக்க!
 விழிசெவி இரண்டும் வேலவர் காக்க!
 நாசிகள் இரண்டும் நல்வேல் காக்க!
 பேசிய வாய்தன்னைப் பெருவேல் காக்க!
 முப்பத் திருப்பல் முணைவேல் காக்க!
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க!
 கண்ணம் இரண்டும் கதிர்வேல் காக்க!
 என்னினங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க!
 மார்பை இரத்தின வடிவேல் காக்க!
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க!
 வடிவேல் இருதோள் வளம்பெறுக் காக்க!
 பிடரிகள் இரண்டும் பெருவேல் காக்க!
 பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க!
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க!
 சிற்றிடை அழுகுறுச் செவ்வேல் காக்க!
 நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க!
 ஆண்குறி இரண்டும் அயிலவேல் காக்க!
 பிட்டம் இரண்டும் பெருவேல் காக்க!
 வட்டக் குத்தை வடிவேல் காக்க!
 பணைத்தொடை இரண்டும் பருவேல் காக்க!
 கணைக்கால் மழுந்தாள் கதிர்வேல் காக்க!
 ஜவிரல் அடியினை அருள்வேல் காக்க!
 கைகள் இரண்டும் கருணைவேல் காக்க!
 முன்கை இரண்டும் முரணவேல் காக்க!
 பின்கை இரண்டும் பின்னவள் இருக்க
 நாவில் சுரஸ்வதி நற்றுயனை யாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க!
 முப்பால் நாடியை முணைவேல் காக்க!
 எப்பொழு தும்ளனை எதிர்வேல் காக்க!
 அடியேன் வதனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கணகவேல் காக்க!
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க!
 அரையிருள் தன்னில் அணையவேல் காக்க!
 ஏமத்தில் ஜாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க!
 தாமதம் நீக்கிச் சதுரவேல் காக்க!
 காக்க காக்க கணகவேல் காக்க!
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க!
 தாக்க தாக்க தறையறத் தாக்க!
 பார்க்க பார்க்க பாவும் பொடிபட.
 பில்லி குனியம் பெரும்பகை அகல

வல்ல பூதம் வலாட்டிகப் பேய்கள்
அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
பிள்ளைகள் தின்னும் புழைக்கடை முனியும்
கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறைனப் பேய்களும்
பெண்களைத் தொடரும் பிரமராக் கதரும்
அடியனைக் கண்டால் அலுரிக் கலங்கிட
இரிசி காட்டேரி இத்துன்ப சேனையும்
எல்லிலும் மிருட்டலும் எதிர்படும் அண்ணரும்
கன்பூசை கொள்ளும் காளியோடு அனைவரும்
விட்டாங் காரரும் மிருபல பேய்களும்
தண்டியக் காரரும் சண்டா ஸர்களும்
என்பெயர் சொல்லவும் இடவிழுந் தோடிட
ஆணை அடியினில் அரும்பா வைகளும்
பூனை மயிரும் பிள்ளைகள் என்டும்
நகரும் மயிரும் நீண்முடி மண்ணையும்
பாவைக ஞடனே பலகல சத்துடன்
மணையிற் புதைத்த வஞ்சலை தனையும்
ஒட்டியப் பாவையும் ஒட்டியச் செருக்கும்
காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
ஒதுமஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
காலதூ தன்னைக் கண்டால் கலங்கிட
அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
வாய்விட் டலறி மதிகெட் போடப்
படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
கட்டுடுந் அங்கம் கதறிடக் கட்டு!
கட்டி யுருட்டு கால்கை முறியக்
கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிட
செக்கு செக்கு செதில்செதி லாக
சொக்கு சொக்கு குர்ப்பகைச் சொக்கு
குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
பற்று பற்று பகலவன் தண்ணெலரி
தண்ணெலரி தண்ணெலரி தண்ணெலது வாக
விடுவிடு வேலை வெருண்டது ஓட
புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
எனியும் கரடியும் இனித்தொடர்ந் தோடப்
தேஞும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
கடிவிட விழுங்கள் கடுந்துய ரங்கம்

ஏற்றிய விவூங்கள் எளிதினில் இறங்க
 ஒளிப்பும் கஞக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதம் சமித்தியம் வலிப்பு பித்தம்
 சூலை சயம் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரிதி
 பக்கப் பிளவை பட்டதொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத்து அரணை பருஅரை யாப்பும்
 எல்லாப் பினியும் என்றனெக் கண்டால்
 நில்லா தோட நீயெனக் கருள்வாய்
 ஸரேழ் உலகமும் எனக்குற வாக
 ஆனும் பெண்ணும் அனைவரு எனக்கா
 மண்ணாள் அரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்
 சரவன் பவனே சைலோளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகழீ பவனே
 பரிபுர பவனே பவம்ளீ பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியை
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர்வே லவனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை அழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா
 பழநிப் பதிவாழ் பாலகு மாரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல் ராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்நா விருக்க யானு_ணைப் பாட
 எனைத்தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாட்னேன் ஆட்னேன் பரவச மாக
 ஆட்னேன் ஆட்னேன் ஆவிநன் பூதியை
 நேசமு டன்யான் நெற்றியில் அனியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னரு ளாக
 அன்புட இரட்சி அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்தமெத் தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற் நடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க!

வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்!
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசன்
 வாழ்க வாழ்களன் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை அடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவன் நீக்குரு பொறுப்பது உங்கடன்
 பெற்றவன் குறுமகள் பெற்றவ ளாமே
 பின்னையென் றன்பாய்ப் பிரியம் அளித்து
 மைந்தன்னன் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளி
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட அருள்செய்
 கந்தர் சவ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
 ஆசா ரத்துடன் அங்கம் துலக்கி
 நேசமு டன்னாரு நினைவது வாகிக்
 கந்தர் சவ்டி கவச இதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுஉருக் கொண்டு
 ஒதியே ஜெபித்து உகந்துநீ றணிய
 அட்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்னர் என்மர் சேர்ந்தங் கருஞ்வர்
 மாற்றலர் எல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை அளித்திடும்
 நவமதன்னனவும் நல்லெழில் பெறுபவர்
 எந்த நாளும் ஈரெட்டா வாழ்வர்
 கந்தர்கை வேலாங் கவசத் தடியை
 வழியாய் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடிப்பொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளாம் அஷ்டலட் சுமிகளில்
 வீரலட் சுமிக்கு விருந்துன வாக
 குரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
 இருபத் தேழுவர்க்கு குவந்தமு தளித்த
 குருபரன் பழனிக் குஞ்சினில் இருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவைடி போற்றி!
 எனைத்தடுத் தாட்கொள என்றன துள்ளாம்

மேவிய வடிவறூம் வேலவ போற்றி!
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி!
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி!
 திறமிகு தில்விய தேகா போற்றி!
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி!
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி!
 வெட்சி புணையும் வேளே போற்றி!
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோர் அரசே!
 மயில்நட மிடுவோய் மலரடி சரணம்!
 சரணம் சரணம் சரவண பவழம்!
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்!
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்.

சிவபூராணம்
 திருச்சிற்றும்பலம்

நமச்சிவாய வாழ்க நாதான் தாள் வாழ்க
 இமைப்பொழுதும் என்னெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க
 கோகழி ஆண்ட குருமனிதன் தாள் வாழ்க
 ஆகமம் ஆதிநின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க
 ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடி வாழ்க
 வேகம் கெடுத்து ஆண்ட வேந்தன் அடி வெல்க
 பிறப்பு அறுக்கும் பிஞ்ஞகன் தன் பெய்கழல்கள் வெல்க
 புறத்தார்க்குச் சேயோன் தன் பூம்கழல்கள் வெல்க
 கரம் குவிவார் உன்மகிழும் கோண் கழல்கள் வெல்க

சிரம் குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க
சுசன் அடி போற்றி எந்தை அடி போற்றி

தேசன் அடி போற்றி சிவன் சேவாடி போற்றி

நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடி போற்றி.

மாயப் பிறப்பு அறுக்கும் மன்னன் அடி போற்றி.

சீர் ஆர் பெருந்துறை நம்தேவன் அடி போற்றி

ஆராத இன்பம் அருளும் மலை போற்றி

சிவன் அவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்

அவன் அருளாலே அவன் தாள் வணங்கி

சிந்தை மகிழச் சிவபூராணம்

முந்தை வினை முழுதும் ஓய உரைப்பன் யான்

கண் - நுதலான் தன் கருணைக்கண் காட்ட வந்து எய்தி

எண்ணுதற்கு எட்டா எழில் ஆர் கழல் இறைஞ்சி

வின் நிறைந்து மன்றிறைந்து மிக்காய் விளங்கு ஒளியாய்.

என் இறந்து எல்லை இலாதானே நின் பெரும்சீர்

பொல்லா வினையேன் புகழும் ஆறு ஒன்று அறியேன்.

புல் ஆகி பூடுஆய் புழுஆய் மறம் ஆகி

பல்விருகம் ஆகி பறவை ஆய் பாம்பு ஆகி

கல்ஆய் மனிதர் ஆய் பேய்ஆய் கணங்கள் ஆய்

வல் அசுரர் ஆகி முனிவர் ஆய் தேவர் ஆய்

செல்லா அ நின்ற இத்தாவர - சங்கமத்துள்

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்து இளைத்தேன் எம்பெருமான்

மெய்யே உன் பொன் அடிகள் கண்டு இன்று வீடு உற்றேன்.

உய்ய என் உள்ளத்துள் ஓங்காரம் ஆய் நின்ற

மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்

ஜயா என் ஓங்கி ஆழந்து அகண்ற நுண்ணியனே

வெய்யாய் தணியாய் இயமானன் ஆம் விமலா

பொய் ஆயின எல்லாம் போய் அகல வந்து அருளி

மெய்ஞ்ஞானம் ஆகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடேரே

எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே.

அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல் அறிவே.

ஆக்கம் அளவு இறுதி இல்லாய் அனைத்து உலகும்.

ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்.

போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பில்

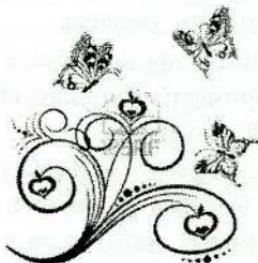
நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே.

மாற்றம் மனம் கழிய நின்ற மறையோனே.
 கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தால் போலச்
 சிறந்து அடியார் சிந்தனையுள் தேன் ஊறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பு அறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்கள் ஒர் ஜந்து உடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
 மறைந்து இருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை.
 மறைந்திட முடிய மாய இருளை
 அறும் பாவம் என்னும் அரும்கயிற்றால் கட்டி
 புறும் தோல் போர்த்து எங்கும் புழு அழுக்கு முடி
 மலம் சோரும் ஒன்பது வாயில் குடிலை
 மலங்கப் புலன் ஜந்தும் வஞ்சலையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்த அங்பு ஆகிக் கசிந்து உள்உருகும்
 நலம் தாள் இலாதா சிறியேற்கு நல்கி
 நிலம் தன் மேல் வந்து அருளி நீள்கழல்கள் காஅட்டி
 நாயின் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயின் சிறந்த தயா ஆன தத்துவனே
 மாக அற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுட்டரே
 தேசனே தேன் ஆர் அமுதே சிவபுரணே
 பாசம் ஆம்பந்று அறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே.
 நேச அருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம் கெட
 பேராது நின்ற பெரும் கருணைப் பேர் ஆறே.
 ஆரா அமுதே அளவு இலாப் பெம்மானே
 ஓராதார் உள்ளத்து ஓளிக்கும் ஓளியானே.
 நீராய் உருக்கி என் ஆர்உயிர் ஆய் நின்றானே.
 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே.
 அன்பருக்கு அன்பனே யாவையும் ஆய் அல்லையும் ஆம்.
 சோதியனே துன் இருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடு ஆகி அல்லானே
 ஈர்த்து என்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்த மெய்ஞ்ஞானத்தால் கொண்டு உணர்வார் தம்
 நோக்கு அரிய நோக்கே நுணுக்கு அரிய நுண் உணர்வே
 போக்கும் வரவும் புனர்வும் இலாப் புண்ணியனே
 காக்கும் எம் காவலனே காண்பு அரிய பேர் ஓளியே

ஆற்று இன்ப வெள்ளமே அத்தா மிக்காம் நின்ற
 தோற்றுச் சுட்ட ஒளி ஆய்ச் சொல்லாத நுண் உணர்வுமும்
 மாற்றம் ஆம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்து அறிவு ஆம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என் சிந்தனையுள்
 ஊற்று ஆன உண் ஆர் அழுதே உடையானே
 வேற்று விகாரா விடக்கு உடம்பின் உள்கிடப்ப
 ஆற்றேன் எம்ஜூயா அரனே ஒ என்று என்று
 போற்றிப் புகழ்ந்து இருந்து பொய்கெட்டு மெய் ஆனார்
 மீட்டு இங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டுஅழிக்க வல்லானே
 நன் இருளில் நட்டம் பயின்று ஆடும் நாதனே
 தில்லையுள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லல் பிறவி அறுப்பானே ஒ என்று
 சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவன் அடிக்கீழ்ப்
 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவபுராணம் முற்றிற்று

திருக்கோணச்சாம்பத்திகம்

1. நிரைகழல் அரவஞ் சிலம்பொலி யலம்பும்
நிமலற் றணி திருமேனி
வரரகெழு மகளோர் பாகமாப் புணர்ந்த
வடிவினர் கொடியணி விடையர்
கரைகெழு சந்துங் காரகந் பிளவும்
அருள்பருங் கனமணி வரண்ணிக்
குரைகடல் ஒதம் நித்திலங் கொழிக்குங்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே
2. கடிதென வந்த கரிதனை யுரித்து
அவ்வரி மேனிமேற் போற்ப்பர்
பிடியென நடையாள் பெய்வளை மடந்தை
பிறைநுத லவளொடும் உடனாய்க்
கொடிதெனக் கதறும் குரைகடல் குழந்து
கொள்ள முன் நித்திலங் சுமந்து
குடிதென நெருங்கிப் பெருக்கமாய்த் தோன்றுங்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே
3. பனித்திளாந் திங்கட் பைந்தலை நாகம்
பட்ரசடைமுடி யிடைவைத்தார்
கனித்திளாந் துவர்வாய்க் காரிகை பாகம்
ஆகமுன் கலந்தவர் மதில்மேல்
தனித்தபே ருருவ விழித் தழல்நாகம்
தாங்கிய மேருவெஞ் சிலையாக்
குனித்ததோர் வில்லார் குரைகடல் குழந்த
கோணமா மலையமர்ந் தாரே
4. பழித்திளாங் கங்கை சடையிடை வைத்துப்
பாங்குடை மதனனைப் பொடியா
விழித்தவன்தேவி வேண்ட முன்கொடுத்த
விமலனார் கமலமார் பாதர்
தெழித்தமுன் அரற்றுஞ் செழுங்கடல் தரளங்
செம்பொனும் இப்பியிஞ் சுமந்து
கொழித்தவன் திரைகள் கடையிடைச் சேர்க்குங்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே

5. தாயினும் நல்ல தலைவரென் நடியார்
தம்மடி போற்றி சைப்பார்கள்
வாயினும் மனத்தும் மருவிநின் றகலா
மாண்பினர் காண்பல வேடர்
நோயிலும் பினியும் தொழிலர் பால்நீக்கி
நழைதரு நாலினர் ஞாலம்
கோயிலுஞ் சுனையும் கடலுடன் சூழ்ந்த
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.
6. பரிந்து நன் மனத்தால் வழிபடு மாணி
தன்னுயிர் மேல்வருங் சூற்றைத்
திரிந்திடா வண்ணம் உதைத்த வற்கருஞஞ்
செம்மையார் நம்மையாஞ்செடயார்
விரிந்துயர் மெளவல் மாதவி புன்னை
வேங்கைவன் செருந்தி செண்பகத்தின்
குருந்தொடு முல்லைக் கொடிவிடும் பொழில்குழ்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே
7. (7ம் பாடல் கிடைக்கவில்லை)
8. எடுத்தவன் தருக்கை யிழித்தவர் விரலால்
ஏத்திட வாத்தமாம் பேறு
தொடுத்தவர் செலவந் தோன்றிய பிறப்பும்
இறப்பறி யாதவர் வேள்வி
தடுத்தவர் வனப்பால் வைத்ததோர் கருணை
தன்னருட் பெருமையும் வாழ்வும்
கொடுத்தவர் விரும்பும் பெரும்புக மூளர்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.
9. அருவரா தொருகை வெண்டலை யேந்தி
யகந்தொறும் பலியுடன் புக்க
பெருவரா யுறையும் நீர்மையர் சீர்மைப்
பெருங்கடல் வண்ணலும் பிரமன்
இருவரும் அறியா வண்ணம் ஒன் ஏரியாய்
உயர்ந்தவர் பெயர்ந்தநன் மாற்கும்
குருவராய் நின்றார் குரைகழல் வணங்கக்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே

10. நின்றுனுங் சமணும் இருந்துனுந் தேரும்
     நெறிய லாதன புரங்கறு
     வென்றுநஞ் சுண்ணும் பரிசினர் ஒரு பால்
     மெல்லிய லொடும் உடனாகித்
     துன்றுமென் பொவ மவ்வலுங் குழந்து
     தாழ்ந்துறு திரைபலமோதக்
     குன்று மொங்கானல் வாசம்வந் துலவுங்
     கோணமா மலையமர்ந்தாரே
11. குற்றம் இலாதார் குரைகடல் குழந்த
     கோணமாமலை அமர்ந்தாரைக்
     கற்றுனர் கேள்விக் காழியர் பெருமான்
     கருத்துடை ஞான சம்பந்தன்
     உற்ற செந்தமிழ் ஆர்மாலை ஈரைந்தும்
     உரைப்பவர் கேட்பவர் உயர்ந்தோர்
     கற்றமும் ஆகித் தொல்வினை அடையார்
     தோன்றுவர் வானிடைப் பொலிந்தே.

சகலக்லாவல்லி மாலை

வெண்டா மரைக்கன்றி நின்பதந் தாங்கவென் வெள்ளையுள்ளத்
     தண்டா மரைக்குத் தகாதுகொ லோசக மேழுமளித்
     துண்டா னுறங்க வொழித்தான்பித் தாகவுண் டாக்கும்வண்ணம்
     கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே சகல கலாவல்லியே -1

நாடும் பொருட்சவை சொற்கவை தோய்தர நாற்கவியும்
     பாடும் பணியிற் பணித்தருள் வாய்பங்க யாசனத்திற்
     கூடும் பசும்பொற் கொடியே கணதனக் குன்றுமைப்பாற்
     காடுஞ் சுமக்குங் கரும்பே சகல கலாவல்லியே -2

அளிக்குஞ் செந்தமிழ்த் தெள்ளமு தார்ந்துன் னருட்கடலிற்
     குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொலோவுளங் கொண்டுதெள்ளித்
     தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர் கவிமழை சிந்தக்கண்டு
     களிக்குங் கலாப மயிலே சகல கலாவல்லியே -3

தாக்கும் பனுவற் துறைதோய்ந்த கல்வியுஞ் சொங்கவைதோய்
வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள் வாய்வட நூற்கடலும்
தேக்குஞ் செந்தமிழ்ச் செல்வமுந் தொண்டர்செந் நாவினின்று
காக்கும் கருணைக் கடலே சகல கலாவல்லியே -4

பஞ்சப் பிதந்தரு செய்யபொற் பாதபங் கேருகமென்
நெஞ்சத் தடத்தல ராததென் ணேநெநுந் தாட்கமலத்
தஞ்சத் துவச முயர்த்தோன்செந் நாவு மகழும்வெள்ளை
கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய் சகல கலாவல்லியே -5

பண்ணும் பரதமுங் கல்வியுந் தீஞ்சொற் பனுவலும்யான்
எண்ணும் பொழிதெளி தெய்தநல் காயெழு தாமறையும்
விண்ணும் புவியும் புனலுங் கனலும்வெங் காலுமன்பர்
கண்ணுங் கருத்து நிறைந்தாய் சகல கலாவல்லியே -6

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற் பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
கூட்டும் படிநின் கடைக்கணல் காயுளாங் கொண்டுதொண்டர்
தீட்டுங் கலைத்தமிழ்த் தீம்பா ஸுமதந் தெளிக்கும் வண்ணம்
காட்டும்வெள் ணோதிமப் பேடே சகல கலாவல்லியே -7

சொல்விற் பனமு மவதான முங்கவி சொல்லவல்ல
நல்லித்தை யந்தந் தடிமைகொள் வாய்ந்வி னாசனஞ்சேர்
செல்லிக் கரிதென் நொருகால முஞ்சிதை யாமைநல்கும்
கல்லிப் பெருஞ்செல்வப் பேறே சகல கலாவல்லியே -8

சொங்கும் பொருட்கு முயிராமெய்ஞ் ஞானத்தின் தோற்றுமென்ன
நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர் யார்நிலந் தோய்புழைக்கை
நற்குஞ் சுத்தின் பிடியோ டரசன்ன நாண்நடை
கற்கும் பதாம்புயத் தாயே சகல கலாவல்லியே -9

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக மேற்பட்ட மன்னருமென்
பண்கண் டளவிற் பணியச்செய் வாய்ப்படைப் போன்முதலாம்
விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்டேனும் விளம்பிலுன்போற்
கண்கண்ட தெய்வ முளதோ சகல கலாவல்லியே -10

ஆஞ்சநேயர்

அஞ்சிலே ஒன்று பெற்றான் அஞ்சிலே ஒன்றைத்தாவி
அஞ்சிலே ஒன்று ஆழாக ஆழியர்க்காக ஏகி
அஞ்சிலே ஒன்று பெற்ற அணங்கைக்கண்டு அயலார் ஊரில்
அஞ்சிலே ஒன்றை வைத்தான் அவன் நம்மை

-அளித்துக்காப்பான்

எவ்விடத்தும் இராமன் சரிதையாம்
அவ்விடத்திலும் அஞ்சலி அத்தனாய்
பவ்வமிக்க புகழ்த் திருப்பாற்கடல்
தெய்வதாசனைச் சிந்தை செய்வாய் அரோ

'மும்மை ஆம் உலகம் தந்த முதல்வற்கும் முதல்வன்

-தாது ஆய்'

செம்மையாய் உயிர் தந்தாய்க்குச் செயல் என்னால்

- எனியது உண்டே?

அம்மை ஆய், அப்பன் ஆய் அத்தனே! அருளின்

- வாழ்வே!

இம்மையே மறுமைதானும் நல்கினை, இசையோடு

- என்றாள்.

காயத்தீர் மந்தீரம்

ஓம் பூர் புவ ஸ்வஹ
தத் ஸ்விதுர் வரேண்யம்
பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி
தியோ யோநஹ ப்ரசோதயாத்

வாழ்வியபல் அகவல்

மாணிக்கத் தீவாம் சமவளநாட்டின் கீழ்க்கரையில்
சிப்பி நிறைந்து முத்துக்கள் விளையாடும் முதூரிலே
செல்நெல்லும் முக்களியும் பாலோடு தேனும்

சிந்தி நிற்கும் பழமை நகராம் சம்புரிலே
ஆயிரத்து தொளாயிரத்து நாற்பத்தேழிலே முன்னவளாய் தெய்வச்
சோமசுந்தரமும்

ஏக சகோதரியாய் சவுந்திரமணியும்

சின்னத்துரையும் குழந்தைவேலும் செல்வ மகனாய்
மாணிக்கராசாவும் பின்னவளாய் சண்முகராசாவும் வளர்ப்பு மகளாம்
மனோன்மணியும்

சகோதரர்களாயினர் துந்தையாரின் நல்ல கமத்தினாலே

செல்வம் பெருக்கி வாழ்ந்து வரும் போதில்
கலகலப்பும், சுறுசுறுப்பும் அன்புச் சிரிபுமாய் மாணிக்கராஜா
வளர்ந்து வருவது கண்டே

பெற்றோரும் மற்றோரும் அகமகிழ்ந்து ஆனந்தம் கண்டனர்
சிறுவயது முதலாய்க் கல்வியில் நாட்டமும்

உள்ளத்தே நல்ல இறை பணியுமாய்
பஞ்சாட்சர மந்திரமும் உச்சரித்தே வந்தார்
கல்வி வளம் தேடிப் பெற்றோர் சம்புரிலே
வயிரமுத்து இராசம்மா தம்பதியர்க்காய்
மேன்மைக்கல்வி கற்றிட சம்பூர் மகாவித்தியாலயத்தே
நிறைவாய் பெருமையாய்ச் சேர்த்து வைத்தார்.

காலமும் நேரமும் விறைந்து மறையவே
க.பொ.த சாதாரண தரத்தை முழுமையாய் கற்றே
விவசாயத்துறையில் கொண்ட ஈடுபாட்டினால்
கரடியனாறு விவசாயப் பயிற்சியை
அகவை இரண்டு வரை நிறைவாகப் பெற்றார்
நகைச்சுவை உனர்வால் நண்பர்கள் கண்டே
மனம் நிறைவோடே மகிழ்ச்சியாய் வாழ்ந்தார்
ஆயிரத்து தொளாயிரத்து எழுபத்து நான்கில்
காணி வெளிக்கள் உத்தியோகத்தராகியே
அரச பணியிலே நிரந்தரமாய் இணைந்தார்

காளி மீது அதீத பக்தியும் கொண்டே
 இளைஞராகி பல தொண்டு புரிந்தார்
 தமிழ்க்கலா மன்றத்தில் மகிழ்வாய் இணைந்தே
 பிரதேசமெங்கும் பெரும் புகழ் பெற்றே
 நாடக நடிகணாய் கிழக்கின் பாகங்கள்
 நினைத்துச் சிரித்திட காசியம் செய்தார்
 திருமணவயதும் விரைந்து வரவே
 இராசையா அழகம்மா தம்பதியர் பெற்ற
 ஏனியாய் இருந்தே மாணவரை உயர்த்திய
 நல்லாசிரியையாம் இராஜேஸ்வரியை
 ஆயிரத்து தொளாயிரத்து எழுபத்தெட்டிலே
 திருக்கரம் பற்றியே திருமணம் செய்தார்
 ஊரும் உறவும் போற்றிடும் தம்பதியாய் இருவரும் இணைந்து
 வாழ்ந்திட்ட வேளை மணவாழ்வின் அம்சமாய் சுஜேந்தினியும்
 பண்டுனே அனிசாவும் கடைக்குடியாய் சுமங்கலாவும் சீராய்ப்
 பிறந்தனர்

தாயை இழந்த தங்கலெட்சுமியையும்
 தங்கமாக வளர்த்து கல்வியை ஊட்டி
 சிறிஸ்கந்தராசாவிற்கு திருமணம் செய்து
 நல்வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொடுத்தார்.

மக்களாய் பேணி கல்வியை ஊட்டி
 இல்லறமதை நல்லறமாகப் பேணியே
 கருத்தொருமிக்க வாழ்ந்திடும் வேளை
 தொண்ணுரறி நான்கில் பெருமையாய்
 குடியேற்ற உத்தியோகத்தராய் உயர்வு பெற்றார்
 மனைவியும் அதிபராய் ஸ்ரீமுருகன் சென்றிட
 இனிய வாழ்விலே அமைதியும் கண்டார்
 கற்ற கல்வியை விவசாயத்தில் காட்டியே
 பேராணந்தமாய் வாழ்வினைப் பெற்றார்
 அண்ணன் என்றே இளைஞர்கள் அழைக்க
 தம்பியாய் அழைத்தே பெருமையும் கண்டார்
 செல்நெல் விளையும் தம்பலகாமம்
 நல்ல ஈச்சிலம்பற்று முதார் என சேவை நீள
 கருமமாற்றி உதவிகள் செய்தார்.

காலமும் நேரமும் வேகமாய் மாறிட
 குடவழியாலே பரிபாலன சபைத்தலைவராகி
 அனைவரேர்கும் இணைந்தே தொண்டுகள் செய்தார்
 காலமும் கோஞும் மாறிடும் வேளை
 இரத்த அழுத்தம் சேர்த்து வரவே
 பாரிச் நோயால் வாடியே நின்றார்
 ஜம்பத்தேழாவது வயதும் சேர்த்து நிற்கவே
 தொழிலிலிருந்து ஓய்வும் பெற்றார்
 மனைவி மக்களின் அன்பாலே நோயைத் தாங்கி
 மக்களை உயர்த்திட கனவுகள் கண்டார்
 கண்ட கனவை நனவுமாக்கியே
 முத்தமகள் சுஜேந்தினி அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தராகவும்
 நடுமகள் அனிசா அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தராகவும்
 கடைக்குட்டி சமங்கலா ஆசிரியையாகவும்
 பட்டதாரிகளாக நியமனம் பெற்று
 அரச பணியிலே அமரவும் செய்தார்

நல்ல மனைவியைப் பெற்றதனாலே
 ஆண்த வாழ்வும் நிறைந்தும் வந்தது
 போரின் கொடுமையில் சிக்கித்தவித்தே
 சம்பூரை விட்டே மட்டு நகர் சென்றனர்
 காலமும் மாறி நேரமும் சரிவரவே திருகோணமலைக்கு வந்து
 சேர்ந்தார்

சுமேதகமவில் வசிக்கும் வேளையில்
 காலத்தின் தேவையைக் கருத்தில் கொண்டு
 முத்த மகளாம் சுஜேந்தினிக்கு அன்புளோர் வாழும்
 அன்புவழிப்புரத்தின்

திலக ரெத்தினத்தின் சிரேஷ்ட புத்திரன்
 முகாமையாளர் தினேஷ் இற்கு சிறுப்பாகவே திருமணம் செய்து
 வைத்தார்

விங்க நகரில் வசிக்கும் வேளையில்
 இரண்டாவது மகள் அனிசாவிற்கு
 கம்பர் மலை வாழ் கணேஸ்வரனின்
 சிரேஷ்ட புத்திரன் பொறுப்பாளர் சுபாகரனுக்கு
 இனிதாகவே திருமணம் பேசி முடித்தார்.

இருவரும் இன்பமாக வாழும் வேளையில்
கடைக்குடியான சுமங்கலாவிற்கு
மனையாவழியில் மனமகனாக சண்முகவிங்கத்தின் கனிஷ்ட
புத்திரன்

அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தராம் நேசதர்சனை
நேசமாகவே தேரந்தெடுத்து மருமகனாகவே
இணைத்துக் கொண்டே இன்பமும் கண்டார்
அடுக்கடுக்காக மூன்று மக்களையும்
திருமணம் செய்து வைத்தே
பேரக்குழந்தைகளோடு மனமகிழ்வு கண்டார்

விங்கநகரினை வதிவிடமாக்கியே
நிரந்தரமாய் வாழ்ந்திடும் வேளையில்
பொல்லாத காலன் போட்டுடைத்ததுபோல்
ஓடிய நதியானது நின்றது போலவே
புதிய ஆண்டு இரண்டாயிரத்துப் பதினேழு
தைத்திங்கள் இருபத்து ஆறில்
மனைவியும் மக்களும் கதறியழவே
மன்னைக் கால்வை முடித்துக் கொண்டே
உத்தராடம் அமாவாசை திதியில்
இறையாடி சேர்தே தெய்வமுமானார்.

என்று உம்மைக் காண்பேன் ஜயா

கணவனாய்க் கொண்ட நாள் முதல்
குறையேதும் அறியேன் ஜயா
ஒங்கி ஒவித்த உனது குரல்
மெல்ல மெல்ல அடங்கியதேனோ !

என் எண்ணப் பெட்டகத்தில்
உங்கள் நினைவுகள் நிழலாடுகின்றதே
எமக்காக வாழ்வதை விடுத்தே
உமக்காக வாழ்ந்தேன் ஜயா !

சிரித்த முகமும் ஓயாத கலகலப்பும்
எடுத்த காரியம் முடிக்கும் திறனும்
உறவுகளோடு பேச்கம் சிரிப்பும்
நினைக்கும் போதில் வாட்டி வதைக்குதையா

பிறப்பு என்பது மெய்ப்பட்டு வருமாயின்
மின்டுமொருமுறை பிறப்பெடுக்கமாட்டியோ
பாதங்களை இதயத்தில் வைத்தே
கண்ணீரால் பூசிக்கின்றேன்.

அன்பு மனைவி
ராஜேஸ்வரி (பேபி)

மீண்டு வகுவாய் அப்பா !

தந்தையாய்ப் பெற்றதை நானும்
பெரும் பாக்கியமாய் நினைத்தோம்
சொல்லாமல் கொள்ளாமலே
பிரிந்து போன மாயமென்ன

அன்பாய் அழைக்கும் போதே
அருகாய் வந்து நிற்போம்
சிரிக்கச் சிரிக்க கதைகள் சொல்வாய்
உற்ற பாதை காட்டிச் சென்றாய்

துன்பத்திலும் எமை சிரிக்க வைப்பாய்
காட்டிய பாதையில் பயணமும் செய்கிறோம்
நினைவாலே சிலைசெய்தே நானும்
உமக்காக அஞ்சலி செய்கின்றோம்

விடியல் வரும் வேளையிலே
எம்மை அழிவைத்துச் சென்றதேனோ,
தேடி அலைகின்றோம் தந்தையே
மீண்டும் வர மாட்டாயோ

அன்பு மக்கள்
சுஜேந்தினி, அனிசா, சுமங்கலா
பெறாமகள் தங்கலெட்சுமி

சகோதரனை பிர்ந்து விட்டோம்

துன்பம் தொலைந்து வரும் வேளை
எமைப்பிரிந்து சென்றதும் ஏனோ
முத்தவர்கள் நாமிருக்க முந்திக் கொண்டாயே
வாழும் காலம் வரை ஒருபோதும் மறவோம்

நோயினால் துன்பமடைந்தாலும்
சகோதரங்களை நினைத்து மதித்தாய்
காலம் பொய்யென்பதை உணர்ந்தோம்
தம்பி அண்ணா மீண்டும் வரமாட்டாயோ,

காலம்தான் எம்மைப் பிரித்து வைத்தாலும்
கொண்ட பாசம் ஒருபோதும் மறையாது
தேசம் பிரிந்து தூரத்தே வந்தாலும்
அழகிய திருமுகம் நினைவில் ஆடும்

வாழ்ந்த காலமதை நினைத்தபடியே
உன்னை நினைத்தபடி வாழ்வோம்
பிறப்பொன்று உன்மையென்றால்
மீண்டும் சகோதரனாய் பிறப்பெடுப்பாயே

அன்புச் சகோதரர்கள்

சவுந்திரமணி
சின்னத்துரை
சண்முகராசா
மனோண்மணி

மாமாவைப் பரிந்தேமே .....

நெஞ்சமெல்லாம் உறவைச் சொல்லி
 நேசமாய் வாழ்ந்த மாமாவே
 வாழ்ந்தது போதுமென்று மறைந்ததேனோ
 கள்ளமில்லாச் சிரிப்பும் கலகலப்பும்
 கரைந்து காற்றோடு கலந்ததேனோ
 மூவராய் எம்மை மருமக்களாயன்றியே
 மக்களாகவே நினைத்திருந்தே
 எமக்கெல்லாம் நல்ல மாமாவாய் விளங்கின்ற
 உங்கள் திறமைகள் பற்றி ஊரார்
 உயர்ந்தேற்றிய வேளைதனிலே
 பெருமிதமாய் நினைத்திருந்தோமே
 என்பு மாலை சூடிய சிவபெருமான்
 அருகே செல்ல நினைத்து விரைந்து சென்றாயோ
 பெயர் சொல்ல மக்களை வாழ்வதே
 பாதக்கமலம் துதிப்போம் நாமே

அன்பு மருமக்கள்

தினேஷ்
 சுபாகரன்
 நேசதர்சன்
 சிறிஸ்கந்தராசா

அம்மப்பாவைத் தெடுக்கின்றோம் ...

பிஞ்சி வாய் அசைத்தே நாம்
 அஞ்சிவரும் வேளையெல்லாம்
 அனைத்தெடுத்தே கொஞ்சிப் பேசுவாய்
 அகமகிழ்ந்தே அருகில் நிற்போம்
 விஞ்சிய உளமதில் கொடிய துண்பம் தந்து
 எமைப்பிரிந்து எங்கே சென்றாயோ
 தேடுகின்றோம் அழுத வழிகளோடே
 அம்மப்பா எங்கே சென்றாயோ
 உங்கள் பாதங்களுக்கு மலர்தூவி
 அஞ்சலி செலுத்துவோம் நாமே

அன்புப் பேரக்குழந்தைகள்

மதுரசனா
 ஷஷ்டிகா
 சரவணன்
 கம்சன்
 ரத்தீஸ்

உற்றார் - உறவுகள்

இளமைக்காலமுதலாய் நெருங்கி
 உறவு சொல்லி அழைத்து மகின்தோம்
 பார்புகழும் படியாய் நல்ல சேவை செய்தீர்
 இடப்பெயர்வுகள் கண்டே நாமும்
 அல்லவடைந்து துடித்த வேளையெல்லாம்
 சம்பூர் கிடைத்து வாழுத்துடித்தோம்
 நினைத்தபடி ஊரும் கிடைத்ததால்
 மகிழ்வோடு காலம் சொல்லி வாழ்ந்தோம்
 நோய் வந்து உம்மை வருந்தியபோதெல்லாம்
 மீண்டு வருவாய் எனக் காத்திருந்தோம்
 பூதவுடல் காட்டி மறைந்து போனாயே
 மலர்தூவி இறைபதமடைய அஞ்சலிக்கின்றோம்

உற்றார் - உறவுகள்
 சம்பூர்

தேற்றம்

தேறு தேறு நீ மணமே சித்தும் அசத்தும் இரண்டதனில்
தேறும் போதே இவ்வடலும் தெளிவாய் அழியும்

- அசந்தென்றே

கூறும் பஞ்ச பூதத்தால் கூட்டிய இந்தப் பண்டமிது
நீராய் நெருப்பில் அழிவதன்றி நிலைக்கும் உயிர்தான்

- அழிந்திலதே

கவியாக்கம்
கவிஞர் யோகாகணந்தன்
சம்பூர்

மரன் அந்வீத்தல்

மஸ்ரவி

1947

06

06

உத்தரவு

2017

01

26

அயரர் திரு. வெர்மருத்து மாணக்கராசா
(ஓய்வு பெற்ற துடியேற்ற உத்தியோகத்து)

சம்பூர் பிறப்பிமாகவும் விளக்கங்கள் வரிப்பிமாகவும் கொண்ட வயத்முத்து மாணிக்கராசா அவர்கள் கால்வாய்க் கால்சென்ற வயிருத்து நிராகமாக தமிழ்களின் அங்கு மதும், திரும் மு. திருப்போகவரி (ஓய்வு பெற்ற அபிவிருத்து அவர்களுக்கு கொண்டும், கலைஞரின் (அபிவிருத்தி உத்தியோகத்து), பிரசேர செயலகம், மத்தியராஜ குழுமம், அமீர் (அபிவிருத்தி உத்தியோகத்து - கம்தாலோகம் நிலையம் - பாந்துமல்), கமங்கள் (அதிர்ஜிய - திசம்புரி மகா வித்தியாலயம்) ஆவிவோரின் பாசுமிகு நந்தாவாரம், நிலேன் (முகாவையான் - ஜின்ஸேன்), காபாக் (போர்ப்பான் - தலை வெளியிட்டை), நேசத்துக் (அபிவிருத்தி உத்தியோகத்து - மாண்டச் செயலகம்) ஆவிவோரின் மாண்பாரம், மத்தாவார, சாப்பிள, ஏவான், காலி, குத்தம் ஆவிவோரின் பாசுமிகு பாட்டவாரம், நங்கலோகம் (பெருமக்கள்), நிலைகந்தாரச் (மாருகால்), அங்கு மோந்தாம், நிலைகந்தார, அயர் குழந்தைகள் (ஆசிரியர்), சங்கராசா (ஓய்வு பெற்ற குழுமம் உத்தியோகத்து - வலிம்), சென்றுமொனி, மேஜாவுமெனி ஆவிவோரின் சென்தாரம், அயர் புல்வேலையி, அயர் நெய்வாயரி, விருப்புத்திலை (ஓய்வு பெற்ற வருதான் செப்பர்வையானா), நங்கஷுத்திமா, காலைஞரதான் (ஓய்வு பெற்ற மலேஷியா நலையியக் கொள்கை உத்தியோகத்து), குங்கா ஆவிவோரின் வாழ்வாரம் ஆவர்.

அவர்கள் இறுதிக்கியோகம் 27.01.2017 மேன்கிக்கியோகம் 24/2, 2.ஐவுது ஓழுங்கை, விளக்காலில் திட்டப்பெற்று ந.ப. 12.00 மணியாளில் ஈப்புர் மீ வட்டாரத்திற்கு ஆக்காலிக்காக எடுத்துச் செல்லப்பட்டு மாலை 4.00 மணியாளில் அவர்களின் இல்லைத்திலிருந்து நல்லாட்கத்திற்காக ஈப்புர் திற்கு மயாங்கித்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்படும்.

இவ் அறிவித்தலை உற்றார், உறவுள்ளகள், நன்மைகள் அனைவரும் ஒற்றுக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கின்றோம்

நகவல்
கும்பத்தியர்

திதிய அந்தசர்வ்

மகன் பார்த்து

1947

*

06

*

06

வின் பார்த்து

2017

*

01

*

26

**அமைச்சர். வெம்பிரமுத்து மாண்புக்கரூபம்
அவ்வாஸ் சம்பூர் ஆலய பரிபாலனை உயிர்த்துவேயி**

அம்பாளின் அருள்பெற்ற சம்பூரின் தலைமகனாய்
புகழ்பூர்த்த மன்னவனே மாணிக்கராசாவே
அரசு தொழிலோடு சம்பூர் ஆலய பரிபாலன சபையில்
பல வருட காலம் தலைமைய் பதவி ஏற்று
ஆலய வளர்ச்சியோடு ஊருக்கும் பணிபுரிந்திர்
பேருக்கும் நல்லவையாய் பேச்சுக்கும் வல்லவையாய்
யாருக்கும் துன்தமின்றி சமூகத்தில் வலம் வந்தாய்
ராஜேஸ்வரி சீசர் மனைவியாய் கரம்பிடிக்க
மனவொத்த வாழ்வுக்கு மக்கள் மூவர் சாட்சியானார்
குடும்பம் குதாகவினக குலவிளங்காய் வாழ்ந்து வந்தீர்
நல்லதொரு தந்தையாய் சொல்லியிய கணவனாய்
வல்லதொரு மருமகனாய் வாய்ந்த நல்லமைத்துணைய
இல்லையென்று சொல்லாத இதியமுள்ள சோதநராய்
தொல்லையே தாாத துணையான உறவினராய்
வாழ்ந்து வந்த உந்தனுக்கு வந்ததே மரண ஒலை
ஏங்குகிறான் உன்மனையான் இருங்குகின்றார் வாரிசுகள்
தாங்கிரியிபிரிவென்று தவிக்கின்றார் உறவினர்கள்
தாங்குகின்றாய் கவலையின்றி துயர்தாங்கமுடியாது
நாங்கள் சபையினர் கூடி தலை கவிழ்ந்து நிற்கின்றோம்
இறுவெய்து தொட்டே காரியம்யன் பணி செய்தாய்
சிறப்பான வாழ்வு பெற்று சீரோடு வாழ்ந்து வந்தாய்
இறப்பென்று ஒன்றுவந்து இனிப்போதும் என்றுசொல்லி
சூழக்காக அலைந்ததையா துயரோடு விடைவந்தோம்

**“மது ஆஷம் சாந்திக்காக பற்றிருக்கார் அம்பாளன வேண்டு
எமது இது அந்தசலியைச் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.”**

**சம்பூர் ஆலய பரிபாலன சபையின்
ஸ்ரீ சந்திவிநாயகர் ஆலயம்
ஸ்ரீ பந்திரகாளி அம்பாள் ஆலயம்**

குண்ணீர் அஞ்சலை

தோற்றம்

06

06

1947

மறைவு

26

01

2017

செல்வம் செழித்தோங்கும் சீரிய மன்னில் அங்குறித்து,
அன்பும், மன்பும், அழனும் நன்றாகத்தே கொண்டு கற்றோரும், மற்றோரும்
போற்ற இல்லறம் கீவிதே நடத்தி கல்விபும், மன்பும்
நிறைந்த நால் பிள்ளைச் செல்வங்களை வழறு, குடும்பத்தினில் வாழ்வாங்கு
ஏற்று தன் வாழ்வை நிறைவாக்கிய அழர். கல்லூரித்து உலகிக்கரூர் அவர்களின்
பிரிவுச் செய்தி கேட்டு வழங்க தூயாடுந்தோம். அன்னாரின்

மிரிவில் ஆராத் தூயரிலிருக்கும் குடும்பந்தோருக்கும்,
உறவினருக்கும் ஆழந்த அனுதாங்கதை தெரிவித்துக் கொள்வதோடு,
அன்னாரின் ஆத்மா நாற்கதி அடைய தீரைவனை பிரார்த்திக்கின்றோம்.

**அதிபர், முசிரியர்கள், மாணவர்கள்
பாடசாலை அபிவிருத்திக் குழு,
பழைய மாணவர் சங்கம்
தி/மு/சம்பூர் மதாவித்தியாஸயம்**

வம்சாவூ

வயிரமுத்து + இராசம்மா

சோமகந்தரம்
சவந்தரமணி
சின்னத்துணை
ஞுந்தைதேவல்
மாணிக்கராசா
சன்முகராசா

+
மனோன்மணி

இராசைசா + அழகம்மா

புலாணேஸ்வரி
தெப்பெநாயகி
கிருபபேரத்தினம்
தங்கவேற்றினம்
இராஜேஸ்வரி
கயிலைநாதன்
குணைராசா

(பெறாமகள்)
தங்கவேட்சுமி

+
பேஷதர்சன்

சிறீஸ்கந்தராசா

+
கம்சன்
ரத்தீஸ்

அனிசா
+
குபாகரன்

சரவணன்

சுலேந்தினி
+
தீணேஷ்

மதுரவாண
ஏழப்பட்டகா

நன்றி நவீலல்

எமது குடும்ப விளக்காய் நின்று வழிகாட்டி 26.01.2017 ம் திகதியன்று எம்மை விட்டுப்பிரிந்த எமது அன்புத் தந்தையின் மறைவு கேட்டு உடன் வந்து உதவி புரிந்த உற்றார், உறவினர், நண்பர்களுக்கும் நேரில் வந்து ஆறுதல் கூறியோருக்கும், மலர் மாலை அணிவித்தோருக்கும் மலர்வளையம் வைத்தோருக்கும், கண்ணிர் அஞ்சலி வெளியிட்டோருக்கும் தொலைபேசி மூலம் அனுதாபம் தெரிவித்தோருக்கும் இரங்கல் உரை ஆற்றியோருக்கும் இம்மலரைத் தயாரிப்பதலில் முன்னிறு உதவிகள் புரிந்தோருக்கும் ஆத்ம சாந்திக் கிரியைகளில் கலந்து கொண்டோருக்கும் எமது மனம் நிறைந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

“ எந்நன்றி கொண்றார்க்கும் உய்வுண்டாம்
உய்வில்லை செய்ந்னால் கொண்ட மகற்கு ”

நன்றி

~ குடும்பத்தினர் ~

கீதாசாரம்

எது நடக்கிறதோ அது சன்றாகவே நடக்கிறது,
 எது நடக்கிறதோ அது சன்றாகவே நடக்கிறது
 எது நடக்க இருக்கிறதோ
 அதுவும் சன்றாகவே நடக்கும்.
 உன்னுடையதை எனது இழந்தாய்
 எதற்காக நீ அழகிறாய்?
 அதை நீ இழப்பதற்கு.
 எனது நீ பணத்திருக்கிறாய்
 அது வீணாகுவதற்கு.
 எனது நீ எழுந்துக் கொண்டாயோ
 அது இங்கிருஷ்ண எழுக்கப்பட்டது.
 எனது கொடுக்காயோ
 அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
 எது இன்று உன்னுடையதோ
 அது ஓவள யற்பிறாருவருடையதாச்சிறது.
 யற்பிறாருசான் அது வேபிறாருவருடையதாகும்.
 இதுவே மலை நியதியும்,
 எனது பண்டப்பின் சாராம்சுமாகும்.

- பகவான் யீ கிருஷ்ணர் -

Printed by

Maruthy
0772283282 Printers